

[Peter Brixtofte]

Endelig er Venstre skuffet over, at man ikke har villet diskutere en konjunkturudligningsordning som foreslået af De Konservative og Venstre, ikke mindst på baggrund af, at man afskaffer selve investeringsfondsordningen.

Der er mange andre punkter, man kunne kritisere, og man kunne også kritisere nogle af reglerne om de nye, grønne afgifter, men med den tid, der har været til rådighed til vurdering af de mange skatteforslag, har det ikke været muligt at nå til bunds i alle problemstillinger. Her har vi ganske givet meget til gode, når forslagene er vedtaget. Vi må nok regne med, at der efterfølgende gennemføres mange ændringer, fordi lovene er blevet jasket igennem af 90 mandater mod 89. Men det vil nok blot være spredte lapperier, vi kan forvente.

Den nuværende regering ønsker nemlig ikke at ændre grundlæggende i sine forslag, uanset hvor mange argumenter der præsenteres af borgere, virksomheder og opposition. »Vi alene vide, for 90 mandater er mere end 89« er regeringens motto. Og det på trods af, at tendensen i regeringens forslag er i modstrid med hele den politiske udvikling i vor verden efter opbruddet i Østeuropa og det tidligere Sovjetunionen. Overalt arbejdes der for at begrænse den offentlige sektors indflydelse og størrelse og i stedet fremme den private sektor, hvilende på den private ejendomsret. Men i Danmark har vi nu stik imod denne udvikling en regering, der vil fremme den offentlige sektor og begrænse den private ejendomsret.

Venstre tror ikke på, at befolkningen bakker den forældede socialistiske politik op, som regeringen fører. Venstre tror på, at danskerne ved et kommende valg vil vise, at de ønsker at bevare Danmark som et liberalt samfund, der hviler på den private ejendomsret. Regeringen tør ikke møde vælgerne nu, men heldigvis foreskriver grundloven, at valget snart skal finde sted. Der er derfor håb om, at Danmark snart igen får en regering, der vil sikre den private ejendomsret i forbindelse med erhverv og boliger og samtidig sikre orden i den danske økonomi.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu stilles der jo ikke så store krav til et folketingsmedlem, man skal ikke have nogen formel uddannelse; men jeg vil understrege, at

det er praktisk at kunne tælle til 90. Jeg må også sige, at som oppositionspolitiker – og det har jeg været i al den tid, hvor jeg har været folketingsmedlem – har jeg altså svært ved at være vred over, at denne regering opfører sig præcis som den forrige: Når man har nået de 90 mandater, stopper diskussionen, for så er der flertal. Så jeg deler altså ikke den forargelse, hr. Peter Brixtofte følte over, at regeringen kan tælle til 90.

Jeg deler derimod den vrede, hr. Peter Brixtofte følte over lovsjuskeriet. Jeg synes, at hr. Peter Brixtofte havde utrolig ret i, at dette lovkompleks er noget sjusk. Men i modsætning til hr. Peter Brixtofte har SF's medlemmer af udvalget gjort et stykke arbejde for at få afdækket de sjuskestreger, der er, og indimellem har vi da også fået stoppet huller. Jeg synes, det ville have klædt hr. Peter Brixtofte og hans partifæller, om de havde deltaget i udvalgsarbejdet.

Hvis de havde det, hvis de f.eks. havde kunnet få en beregning over den meget lange liste, hr. Peter Brixtofte havde over alt det gode, han gerne ville gøre, så havde man f.eks. kunnet finde ud af, hvor mange procentpoint skatten skulle stige, hvis man skulle opnå alle de lykسالigheder, hr. Peter Brixtofte nævnte. Jeg vil understrege, at vi i SF har fremsat et forslag, som viser, hvortil pengene skal gå, og også, hvorfra de skal hentes.

Jeg bemærker, at hr. Peter Brixtoftes meget lange programklæring fuldstændig manglede en understregning af, hvem der skulle betale for den meget lange liste, han havde. Det er rigtigt, at han lagde op til valgkamp, men det behøver ikke at betyde, at man bare skal stille store løfter i udsigt, når ikke man samtidig er villig til at fortælle, hvordan man agter at finansiere tingene.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo ikke mere end ca. 6 uger siden, vi her i Folketinget havde en ganske stor, langvarig forespørgselsdebat om regeringens skatte-reformplaner, og hvor jeg husker, at både De Konservative og Venstre hele tiden hamrede på regeringen og sagde: Nu må vi have vished, nu må den danske befolkning have vished for, hvordan skattesystemet kommer til at fungere fremover; nu kan det ikke gå hurtigt nok, nu må vi have denne sikkerhed og denne vished